

נפשי חולת אהבתך. לזכרה של ציפי

אורי קרויזר

זכיתי להכיר את ציפי במסע משותף לאוקראינה, את ציפי החסידה שהולכת לפגוש את הרבי, שרה ניגונים בדבקות, שותה לחיים, צוחקת, רוקדת ובוכה. את ברכת "הגומל" שברכה ציפי בבית הכנסת של הבעש"ט במז'בוז' לאחר שקיבלה בשורות טובות על היעלמות מחלתה, כל מי שהיה שם לא יוכל לשכוח. כך כתבה ציפי בשובנו לארץ על הנסיעה ועל הרגע הזה:

נתב"ג בדרך לאוקראינה.

כל חצי דקה כרוז: שימו לב הנוסעים בטיסת אל-על מספר...
שימו לב...

מדמינת כרוזים ששמע הבעש"ט

שימו לב אל הנשמה, לשם שבו ואחלמה

אוקראינה.

אומן ברסלב מז'בוז' סדיגורה צ'רנוביץ ויז'ניץ פרמישלן...

כל מקום צוהר לעבר, לשמים, אל תוך הלב

צוהר תעשי לתיבה. מן המיצר - אל המרחב

צוהר מאיר דרך מצבה. אל החיים - מן הכתב

מז'בוז'. בית הכנסת של הבעש"ט.

חבורת אנשים מופלאה. א-נשי המדרשה באורנים, רבנות ישראלית, חברי וחברותי למסע.

במבנה הקטן, ספון העץ, בקול רועד, נעמדת לברך "הגומל".

הגומל - לחייבים (לשאינם זכאים, לשאינם ראויים לכך) - טובות?

או שמא

הגומל - לחייבים טובות (למי שזכו להתברך, וכעת הכרוז קורא באוזניהם "תעבירו את זה הלאה")?

כך וגם כך.

וויסקי. פעם ראשונה שלי. בכל זאת, כך עושות/ים חסידות/ים שבאות/ים לרבי.

בכי.

שירה מהוססת של "מן המיצר" עולה ומתגברת ושבה וחוזרת.

חבורת נשים, מחובקות כתף לכתף. שרות בקול "מן המיצר קראתי יה ענני במרחב יה".

הגברים שבחבורה פזורים בחדר, שרים עמנו בקול. זאביק מנגן בגיטרה.

הבעש"ט נייעור לחיים ושב לבית מדרשו, ללא ספק. שר עמנו בעיניים עצומות.

חנה אשתו אף היא קמה מקברה ופקחה עיניים משתאות - הפעם היא יכולה להצטרף לחבורה שאש מלהטת

סביבותיה! גם אדל, בתם, רקדה עמנו ותמהה ודאי: חיזו דהאי עלמא!

חומות ומחיצות קורסות בחדרי הלב. פני האל ניבטות דרך פניהם של חברי וחברותי.

נעמי שמר ודאי הציצה ואמרה: כל זה אינו משל ולא חלום. ואפילו לא מחר. היום, ביום הזה ממש.

כשציפי חלתה שוב, היא קיבצה אותנו חברותיה וחבריה בביתה, לקהילת חסידים קטנה שיוצאת למסע של תפילה, ניגון, דבקות ותקווה. אישיותה ודמותה יצרו את דיבוק החברים, התורה שלימדה והניגונים ששרה איתנו בקולה העדין והיפה הקיפו אותנו במעגל של חסד שאפשר את פתיחת הלב.

המסע המשותף הסתיים בדיוק שנתיים אחרי אותה ברכת הגומל בבית הכנסת של הבעש"ט. בלווייתה של ציפי ראיתי את הבעש"ט, חנה אשתו ובתם אדל יוצאים לקראתה ועמם תורותיה וניגוניה.

גיליתי שכמה רגעים מהמפגשים הללו הנצחתי ברשמקול שבטלפון שלי. בהקלטה המצורפת ישבנו בחדר עבודתה ושרנו את ניגון "פתחו לי שערי צדק" של חסידות מודד'יץ, אנחנו שרנו את הניגון ללא מלים וציפי שרה אותו בדבקות למלות "ידיד נפש אב הרחמן... נפשי חולת אהבתך".

יהי זכרה ברוך.